

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

31. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

8. SRPNA 2021

Z obsahu:

Vytrvat v modlitbě

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 9. června 2021,
Řím, nádvoří Sv. Damase
v Apoštolském paláci
- strana 2 -

Svatý Hippolyt

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (62)

- strana 5 -

Pět bodů přípravy na svaté přijímání

Br. H. Barbour O.Praem.
- strana 7 -

Bůh existuje, potkala jsem ho (2 - dokončení)

- strana 8 -

Evropský soud pro lidská práva nutí Rusko uznat homosexuální „manželství“

- strana 10 -

Satan dokáže zničit otcovství

Fr. Kyle Walterscheid
- strana 11 -

Lékař z Nagasaki

Ursula Zöllnerová
- strana 12 -

Zvony z Nagasaki

Ursula Zöllnerová
- strana 13 -

Foto © Petr Šamša, Člověk a Víra

Vytrvat v modlitbě

Katecheze papeže Františka při generální audienci

9. června 2021, Řím, nádvoří Sv. Damase v Apoštolském paláci

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V této předposlední katechezi o modlitbě budeme mluvit o vytrvalosti v modlitbě, ke které nás zve, či dokonce nám ji přikazuje Písmo svaté. Duchovní cesta ruského poutníka⁽¹⁾ začíná jeho setkáním s jednou větou sv. Pavla z Prvního listu Soluňanům: „Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu.“ (5,17-18) Apoštolo slovo zasáhlo onoho muže, který se dotazoval sám sebe, jak je možné se ne-

přetržitě modlit, když se náš život člení do mnoha různých okamžiků, které leckdy neumožňují soustředění. Touto otázkou začíná jeho hledání, které jej přivede k objevu modlitby, nazývané „modlitbou srdce“. Spočívá v tom, že člověk s vírou opakuje: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ - „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ Slyšeli jste? Zopakujeme si ji společně? „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“

Je to jednoduchá, ale velice krásná modlitba. Tato modlitba se postupně přizpůsobuje rytmu dýchání a rozprostře se do celého dne. Jak tato modlitba zněla? „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ Neslyšel jsem, silněji! „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ A pak ji opakovat, to je důležité. Dech totiž nikdy nepřestává, ani když spíme, a modlitba je dechem života.

Jak je tedy možné neustále setrvat ve stavu modlitby? Katechismus přináší několik krásných citací z dějin spirituality, které vyzdvihují nezbytnost trvalé modlitby, jež by se stávala těžištěm křesťanské existence. Uvedu některé z nich.

Pokračování na str. 6

Nejsm lepší než moji otcové! Zvolání proroka Eliáše z dnešního prvního čtení si můžeme velmi snadno přivlastnit. Avšak zároveň vidíme nepřikladné jednání prorokovo, když rezignoval a přál si smrt. Takto by ten, kdo zná Pána Ježíše, již uvažovat neměl. Vždyť v jakém je to rozporu s nabízeným chlebem živým, o němž slyšíme z Ježíšových úst! Tento chléb sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. A tím chlebem je sám Ježíš! Je to pokrm na cestu pozemským životem, který člověka posiluje, aby obstál v boji se satanem a jeho vojskem, pokrm umožňující člověku být lepším. Uvažme: Boží Syn se v malé Hostii pokojuje mnohem více, než když přijal lidské tělo z Panny Marie. (str. 3) Jaká to vše přesahující láska k člověku, která Boha přiměla v Chlebě stále živém, ve svatostáncích světa přítomným, dávat se svému tvorů, aby on mohl žít navěky!

Když však přijímáme živého Boha, měli bychom si být plně vědomi této tajemné skutečnosti. Není to jen tak něco, někdo, ale živý BŮH, jediný pravý Pán života! A proto: Jak se na jeho přijetí připravit? Královsky... Malý návod, jak na to, připravil br. Hugh Barbour O.Praem. (str. 7) Důležitým krokem je zpytování svědomí. Neboť jen čisté srdce je hodno přijmout tak vznešeného Hosta. Ten, kdo přijímá Ježíšovo Tělo, aniž by měl srdce očištěné od hříchu, vlastně dává Pánu najevo, že si ho

Editorial

dostatečně neváží. Ať už jsou příčiny takového stavu jakékoliv, nelze nikdy takovou situaci akceptovat. Neboť v duši poddané hříchu - ďáblu je Pán Ježíš mnohem více opuštěn a ponížen, než když nikdo nepřijde ke svatostánku, aby se mu byl jen poklonil a krátce mu vyjádřil patřičnou úctu. Polská mystička Alice Lenczewska zaznamenala toto Ježíšovo postesknutí... (str. 5-6) A to je velice pádný důvod k tomu, abychom vždy náležitě připravili své srdce pro Ježíšovu hostinu, podobně jako to učinili s horní místností Ježíšovi učedníci před jeho poslední večeří.

Po přijetí Pána Ježíše ve svatém přijímání je podstatné zachovat vnitřní ticho. Příliš mnoho našich slov může přehlušit třeba jedině, přitom životně důležité slovo Pánovo. Aspoň chvíle ticha v nitru je nutná... Kolik jen je svědectví, že pouze v tichu je možné uslyšet Boží hlas! Martino, které v tomto čísle Světla dokončujeme, není výjimkou. (str. 8-9) U ní si můžeme rovněž připomenout, jak je důležité zcela se odevzdat Boží Prozřetelnosti - nemít naději v sobě, ale pouze v Bohu. A pak se dějí zázraky...

Ze života Dr. Pavla Takašihho Nagaie se lze přiučit přinejmenším dvěma věcmi: přijetí utrpení a nemoci a chápání poslání lékaře ne jako pouhého tělesného mecha-

nika, ale i jako šířitele či hlasatele nebeského království. (str. 12-13) Jak dnes potřebujeme lékaře, kteří se za své pacienty modlí! A také dnes, snad více než kdy jindy, potřebují lékaři naši modlitbu. Zvláště, když jsou společenským tlakem nuceni k „pomoci v umírání“. Co na to vše asi říká Bůh, srovnáme-li to s dnešním Eliášovým příběhem? Odpověď jistě najde každý sám.

Vraťme se ještě na začátek naší úvahy. Otcové... Jsme, nebo nejsme lepší než oni? Neodvažujme se soudit! Podstatné je nedovolit satanovi zničit naše duše, křesťanství, ba i otcovství. Fr. Kyle Walterscheid vyzývá všechny muže k duchovnímu otcovství, neboť vidí jako jasnou hrozbu pro rodiny a církve satanovu snahu o zničení ctnosti otcovství mezi muži. (str. 11) Vychází přitom z tradice církevních Otců, k nimž bychom měli všichni upírat svůj zrak, vždyť duchovní poklad, který nám nabízejí, je nevyčerpatelný a jeho užití je stále aktuální. Jak jen můžeme, čtème jejich texty a uvádějme je do života. Přispějme k duchovní obrodě světa, tak naléhavě potřebné.

Ať srovnání s našimi otci dopadá jakkoliv, přijmeme pokorně svoji hříšnost a volejme s důvěrou k našemu Pánu: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ Bude-li to zvolání upřímné, on se jistě usídli v naší duši. A záleží pak už jen na nás, zda v ní zůstane opuštěn, anebo se mu dostane všech královských poct...

Daniel Dehner

Tvé místo je opět mezi Ježíšoviými posluchači. Budeš svědkem další části velkého kázání, ve kterém Pán ohlašuje svůj největší dar, který pro nás chystá. Pros Ducha Svatého, aby připravil tvou mysl i tvé srdce. Je toho dnes obzvláště zapotřebí, protože společnost, ve které se nyní nacházíš, nebude božskému Mistru příznivě nakloněna.

Ještě dříve, než můžeš Pán promluvit, zvedá se proti němu hlasitě reptání a nevole. Co se jim tak nelíbí? Cítí se pohoršeni jeho ujištěním, že On sám je chléb, který sestoupil z nebe.

Nemohou se vyrovnat se skutečností, že tento člověk, který tak dlouho žil mezi nimi, pracoval zde jako oni, má tak zvláštní poslání. Dobře si všimni, že nepřipravenost a pýcha dokážou obrátit Pánova slova v jejich pravý opak. Boží Syn tu mluví o tom, jak se k nim Bůh pokorně snižuje, když k nim sestupuje, a oni se bouří, jako by se před nimi povyšoval. Cítí se poníženi tím, že se jim dostává tak velkého vyznamenání.

Nereptejte mezi sebou. Nedej se strhnout náladami, kterým podléhá tvoje zaslíbené okolí. Nezvedej svůj hlas proti Božímu slovu ani tehdy, když se tvá omezená přirozenost cítí dotčena. Ukliďni své city vědomím, že Ježíš k tobě nepřichází nikdy s ničím jiným než s dary své lásky, i když to zatím nedokážeš pochopit. Nechej ho domluvit a dej dozrát jeho slovům ve svém srdci ve světle Ducha Svatého. Pán ti právě chce sdělit, že Boží Syn se pokoří ještě mnohem více, než když přijal lidské tělo z Marie Panny. Přiblíží se k tobě v podobě ještě chatrnější a ubožejší. Přijmi jednou provždy skutečnost, že Boží láska bude vždy nekonečně přesahovat všechno, co jsi schopen pochopit, a že tedy její tajemství zůstanou pro tebe neproniknutelná. Chce-li nekonečný Bůh vstoupit do svého ubohého tvora, nemůže tomu být jinak. Nikde však nemůžeš najít větší jistotu, než jakou je jeho slovo. Důvěřuj Tomu, který tak odvažně důvěřuje tobě.

Pán velmi dobře zná tvoji nedostatečnost, a proto jí přichází na pomoc. Chce ti umožnit, abys již nyní přijímal to, čím

budeš jednou žít celou věčnost. Uvěř jeho ujištění, že bez jeho milosti nejsi schopen ničeho. I k tomu, abys mohl naslouchat jeho slovu, potřebuješ milost, Otcovo světlo. Nemůžeš Ježíše najít a přijmout sám. Musíš se podvolit Otci, aby tě naučil k němu přistupovat. Jsme příliš narušeni svým věč-

ným vnitřním reptáním. Nemá-li jeho láska vyznít naprázdno, nezbyvá mu, než aby tě k němu doslova *přitáhl*. Musíš se podvolit jeho milosti, která tě chce vyvést z tem-

not domyšlivé nevědomosti a tvrdošíjně pochybnosti, abys uvěřil, že světské předsudky a tvé špatné návyky ti neprospívají, ale jediné ubližují.

Přízněj sobě i jemu, že oběti, které máš přinést, abys splnil své úkoly, ti připadají nad tvé síly. Je třeba, abys pozvedl svůj zrak nad všechna břemena, která ti tvoje zhýčkanost jen zveličuje, a podíval se na vítězství, která máš dobýt, a to jediné ve světle Otce, který dává Synovu příkladu tak strhující přitažlivost. Když uvěříš a předložíš Otci upřímně svůj dobrý úmysl, ochotu k poslušnosti, On sám tě dovede ke svému Synu. V tom je smysl celého jeho díla, které má na zřeteli jediné: abys získal bezpečně věčný život.

Věčný život však vyžaduje pokrm, po kterém se neumírá. Takový *chléb života* není pouhá výživa, ale sám *život*. Zmobilizuj všechnu svou víru, protože jen skrze ni budeš moci přijmout toto Ježíšovo tajemství. Nemůžeš se už opírat o uspokojení, které hledá tvůj rozum, ale o důvěru v moudrost a lásku Boha – člověka. Neboj se tajemství, vždyť právě ona jsou tím největším darem. Ježíš prohlašuje, že ti bude nejen dávat tento chléb života, ale zjevuje ti jeho podstatu, že tímto chlebem je On sám.

Skleň se v hluboké pokoře a úctě před moudrostí a dobrotou Božího Syna, která se nevyčerpává tím, že hledá, co by nám dala za pokrm, ale hledá způsob, jak by nám dokonale a skutečně, nikoliv pouze symbolicky či v náznaku, darovala sama sebe. Bůh s ohledem na naši lidskou přirozenost zvolil cestu pokrmu a nápoje, ale za těmito způsoby se skrývá skutečnost, která nekonečně přesahuje všechno, co si pod nimi můžeme představit.

Víra a chléb života

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět.

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 19,4-8

Elišáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: „Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!“ Lehli si a pod tou kručinkou usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“ Podíval se, a hle – u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul. Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a najež se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

2. čtení – Ef 4,30-5,2

Bratři! Nezarmucujte svatého Božího Ducha, který vám vtiskl svou pečeť pro den vykoupení. Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jako i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy. Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.

Evangelium – Jan 6,41-51

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“

Dokončení na str. 5

Boží vynalézavost jde však ještě nekonečně dále. Až Bůh bude v tajemném pokrmu lásky rozdávat sám sebe, bude tím nejen žít a sytit ty, kteří ho budou požívat, ale bude tímto sebesdělením *přinášet oběť za život světa*. Jestliže hledáš způsob, jak se mu odvděčit za dar jeho *pokrmu*, pamatuj, že On sám touží po jednom: aby sis ovoce jeho daru nenechával pro sebe, ale připojil se *k jeho oběti za život světa*, abys *napodoboval Boha jako jeho milované dítě, žil v lásce a vydal se s ním zcela v oběť Bohu velmi příjemnou*.

Okuste a vzte, jak je Pán dobrý, pohledte k němu, ať se rozveselíte!

Bratr Amadeus

Svatý Hippolyt

Na příkladu tohoto muže církve názorně vidíme, jak spletitá cesta může vést ke svatosti, kolika odbočkami a zablouďenými může pozdější světec projít. Podobný životopis světce jsme ve Světle ještě neměli: Svátý Hippolyt stál u zrodu prvního vážného rozkolu v církvi, ale dokázal se do jejího lůna vrátit a zemřít jako mučedník.

Hippolyt se narodil kolem roku 170 na východě mocné Římské říše, někde v Malé Asii. Do Říma přibyl v době pontifikátu sv. Viktora (viz Světlo 29/2021). Ve městě na Tiberu nabýval vzdělání, přičemž dle konstantinopolského patriarchy a letopisce Fotia byl žákem sv. Ireneje z Lyonu. Brzy o něm bylo hodně slyšet. Nejprve v tom dobrém – dokázal se pohroužit do teologických otázek nezvykle hluboko a následně jejich řešení umně podat svým čtenářům. Během svého života napsal desítky exegezí, homilií a polemik. Svou pozornost zaměřoval taktéž na církevní právo, žel zachoval se nám toho pomálu, zato však jde o cenné informace ohledně průběhu křesťanských obřadů, výpočtu data Velikonoc či přesné znění eucharistické modlitby, jež se v hrubých obrysech dochovala do dnešních dní.⁽¹⁾

Co se nám však dochovalo víceméně v celistvosti, je smutná historie Hippolytova sporu s papeži, jenž vyvrcholil až jeho prohlášením se vzdoropapežem. Tento spor se rozhořel v době, kdy v čele církve svatý stál sv. Zefyrin (199–217), a týkal se Boží Trojice. Hippolyt přišel s tezí, že mezi třemi božskými Osobami jsou přesně dané rozdíly a Syn je Otci hierarchicky podřízen, což odporuje katolické nauce o rovnosti. Nutno dodat, že se tímto názorem vymezoval vůči sabelianismu, v té době stále více se šířícímu bludu, jehož přívrženci považovali Otce, Syna a Ducha Svatého za různé projevy jedné jediné božské Osoby. Hippolyt zároveň Zefyrinovi vytýkal, že proti sabeliánům nic nepodniká. Nástupce sv. Viktora na Petrově stolci ovšem jako nejpalčivější otázku křesťanstva a církve viděl nutnost obrany před útoky zvenčí, ze strany státní moci, nikoli řešení vnitřních sporů.

Hippolyt nepřestával s útoky na Zefyrina a od tohoto počínání neupustil ani s nástupem nového papeže – sv. Kalixta I. (viz Světlo 41/2020). Sepsal hanopisný pamflet

Filosofumena, v němž Zefyrina nazval nevzdělancem a lakomcem a Kalixta (217–222) jako muže ničícího církevní kázeň. Jak a čím? Hippolytovi jako zastánci přísné praxe, patřícímu s dosti velkou pravděpodobností ke skupině rigoristů, vadilo, že Kalixt odpouští úplně všechny hříchy, tedy i vraždy, cizoložství nebo apostaze. Jeho názorem bylo, že hříchy tohoto typu se neodpouští. Vytýkal mu rovněž, že dovoluje kněžské svěcení mužů, kteří se po ovdovění opětovně oženili, a že nenamítá nic proti sňatkům šlechtických matron s muži nižšího postavení, ba dokonce i s propuštěnci a otroky. A když se Kalixt nepostavil na jeho stranu ani v otázce Boží Trojice, míra jeho trpělivosti dosáhla svého vrcholu a nechal se prohlásit vzdoropapežem.

Jakkoliv jde o odsouzeníhodný čin, Hippolyta k němu vedla na rozdíl od pozdějších vzdoropapežů, uzurpujících si Petrovu tiáru ve vrcholném středověku namnoze ze zistných důvodů, opravdová snaha o co nejlepší tvářnost církve

Svatý Hippolyt, dílo starověkého římského sochařství, nalezené v roce 1551 na Via Tiburtina v Římě a nyní umístěné ve vatikánské knihovně.

svatý. Žel, uchýlil se k nesprávným prostředkům a zasloužil se o první papežské schizma v dějinách.

Získal na svou stranu mnoho podobně smýšlejících mravokárných učenců, včetně slavného Tertuliána, přesto však byli v menšině. Své sídlo měli nedaleko Říma v dnešním Fiumicinu.

Ve svém vzdoru setrval dosti dlouho, a sice během následujících dvou pontifikátů – sv. Urbana (222–230) a sv. Ponciána (230–235). Využíval toho, že měl příznivce u císařského dvora Alexandra Severa, leč jen do času. Palácový převrat smetl císaře z trůnu a nahradil ho vášnivý válečník Maximin Thrák.

Ten započal novou etapu tažení proti církevním obcím v celém impériu a ve svém boji proti křesťanům se zaměřil spíše na duchovenstvo. Počítal najisto s tím, že bude-li bít pastýře, ovce se rozutečou. Kněží, kteří neutekli nebo se dobře neskryli, byli pochytáni a uvrženi do vězení, nekončili už v arénách jako potrava divě zvěře k pobavení davů.

Ve stejnou dobu byli zatčeni jak papež Poncián, tak i jeho odpůrce Hippolyt. Skončili v sardinských dolech, proslulých svými úděsnými podmínkami. A opět se potvrdilo staré známé úsloví, že všechno zlé je k něčemu dobré – utrpení naučilo Hippolyta rozumu a pokoře a dlouhletý názorový protivník několika papežů se s tím, jenž sdílel jeho tíživý osud vězně a druha na vpravdě nelidské dřině, smířil a plně se mu podrobil. Zároveň vyzval všechny své stoupence, aby učinili totéž.

Oba pak v sardinských dolech našli smrt, Hippolyt podle podání sv. Jeronýma v jámě naplněné vodou, kde jej snad utopili jeho vězňatelé. Podle Římského martyrologia byl po četných torturách uvázan za nohy k šíji rozdivočeného koně, jenž ho usmýkal. Stalo se tak roku 235.

Po smrti císaře Maximina nechal papež Fabián (236–250) převézt ostatky Ponciána i Hippolyta do Říma, přičemž ty Hippolytovy skončily v kryptě u tyburnské silnice. Stalo se tak 13. srpna 236. Proto na tento den připadá jeho liturgická památka.

Poznámky:

⁽¹⁾ Z dochovaných děl napraveného rozkolníka zmíníme např. dogmatický spis *Vymítání všeho kacířstva*, komentář ke knize Daniel či k Písni písní, spisy *Apoštolská tradice* nebo *Proti Noetosovi*.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (62)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Sobota 18. 1. 1992, 16:20 h.

– Během adorace v kostele, když jsem prožívala lítost nad opuštěností a ubohostí Pána ve svatostánku, jsem obdržela slova:

Mnohem větší opuštění a ponížení trpím v duších poddaných právu hříchu, které je ďábovým právem. Tam jsem ponořen do nečistoty a shniloty hříchu a vdechují zápach rozkladu duše. Tam trpím víc než během Mé muky pozemské a Můj Svatý Obličej pokrývá bláto a výměšky bezprávné duše lidské.

Nejvíce ale trpím v duších poddaných hříchu, které Mi slibovaly lásku, kterým jsem otevřel Moje Srdce, aby v něm přebývaly konsekrované navěky. Jed jejich hříchu pálí Moje Srdce zevnitř a uráží Moji svatost nejlouběji.

To Moje utrpení, jaké od nich zažívám za jejich pozemského života, se stane jejich utrpením, až odejdou z tohoto světa, až poznají, co učinily s Mojí svatostí v sobě.

Proto je tak velmi zapotřebí modliteb a obětí, aby byla otřena Moje Tvář v lidských duších a aby se ochladilo Mé Srdce šířené bolestí. Abych mohl zachránit ty, kteří působením utrpení svému Bohu je chystají sobě.

Čtvrtek 6. 2. 1992, 1:50 h.

Největší zlo se v Mých rukou změnilo v dobro. Tak, jak se to stalo s Mým ukřivčením – největším hříchem lidstva.

Proto se neboj zla. Jdi mu vstříc se Mnou v srdci, Mně úplně oddaná a odevzdávající Mi to, co je ti dáno poznat a zakoušet. Já jsem překonal zlo,⁽¹⁾ už ho není tam, kde jsem Já.

Není zlo tam, kde jsem Já, i kdyby to tvé tělo, tvůj rozum i tvé srdce vnímaly jinak. Důvěřuj víc Mému slovu než vlastnímu tělu, vlastnímu rozumu i vlastnímu srdci. Důvěřuj Mé lásce a moudrosti, která je ve všem a nade vším.

Neděle 10. 1. 1993, 6:20 h.

Jakékoliv utrpení, které by mohlo potkat člověka na zemi, není dosti postačující, aby vyrovnalo jeho hříšnost. Každá chvíle a všechno je darem Božího milosrdenství. A na ně člověk odpovídá nedvěčností.

Pondělí 18. 1. 1993, 9:10 h.

Buď bdělá, a rozeznávej, kdy k tobě hovořím a používám lidi nebo situace, protože to může být také tak, že v něčích slovech je Můj hlas. Můj hlas se ale vždy

ozývá v hloubi srdce, ukazuje na něco, co na tebe útočí skrze smysly těla.

Čtvrtek 21. 1. 1993, 8:45 h.

Buď také vnímavá, abys rozpoznala působení zla, které budí v srdci nepokoj, znechucení nebo jiné negativní city.

Očištění a vnitřní uzdravení vyžaduje tvoje vědomé reagování: odmítání všeho, co ničí pokoj a lásku, a přilnutí ke Mně vši silou.

V těžkých chvílích volej k Matce.

„Mnohé totiž uzdravil, proto se ti, kdo trpěli chorobami, tlačili k němu, aby se ho dotkli.“ (Mk 3,10)

Pondělí 25. 1. 1993, 9 h. /

Obrácení sv. Pavla

Já, tak jako Moje Matka zjevující se ve Fatimě a Medžugorje, vyzývám všechny k obrácení, k modlitbě a k pokání, aby bylo zachráněno co nejvíce lidských bytostí a co nejvíce částí země od úplného zničení satanem, který zasévá do lidských srdcí neshody, nenávist a agresi.

Konejte pokání a modlete se za ty, kteří podlehlí nenávisti, i za jejich oběti. A důvěřujte Bohu v Trojici Svaté Jedinému, aby ve vašich srdcích, ve slovech, která říkáte, i ve vašich činech byl mír a byla láska.

Jenom tak se můžete postavit té ničící vlně vzájemné nenávisti a nepřátelství, jaká se přelévá světem a zahrnuje ho stále víc. To je nové dílo satana po vlně fašistické a komunistické totality. Nyní jde o to, aby válčili všichni se všemi, využívají etnické, národnostní, náboženské a jiné rozdíly.

Střežte se řící slova, která zasévají nepokoj a stávají lidi proti sobě. Je doba chaosu ve světě a v lidských srdcích, neboť prorocství, která byla dána, aby se lidé navrátili na Boží cesty, byla znevážena světem i těmi, co řídí státy a hlásají různé ideologie, mající vliv na celé lidské společenství.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: »Sestoupil jsem z nebe?«“ Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: »Všichni budou vyučeni od Boha.« Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad

někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Prooctví vyzývající k obrácení přijali jedinci – jednotliví lidé, a ti jsou šířiteli míru. Ti jsou nadějí záchranu pro mnohé z toho chaosu, který začal a který narůstá navzdory předstíraným heslům či snahám o sjednocení a mír.

Nic nebude scelené a nebude pokoje bez obrácení – bez Boha. Naopak: neklid a rozpad budou narůstat a bude se šířit to, co se děje v Jugoslávii,⁽²⁾ která znevážila výzvy Mé Matky zjevující se tam.

Ať to, co se tam děje, bude výstrahou pro svět, kterému hrozí totéž a ještě víc, pokud výzvy k obrácení zůstanou bez odezvy. Ať je to výstrahou a napomenutím pro každého, kdo touží budovat svůj dům a svůj život bez důvěřování Bohu, bez modlitby a náklonnosti k druhým lidem.

Ať je to také výzvou k pokání, modlitbě a skutkům milosrdenství pro ty, kteří zůstávají se Mnou a touží nést výzvu lásky a pokoje.

Amen.

Pondělí 26. 4. 1993, 7:10 h.

Smysl mají jenom ty věci, které ke Mně přibližují tebe nebo druhé – ty vědomé činy tvé mysli, srdce i rukou.

V tom spočívá smysl života na zemi a tvé existence vůbec.

Hledej takovýto smysl ve všem, než odmítneš nebo vybereš něco ze skutečnosti, která je a dotýká se tě. Než po něčem vědomě sáhneš, abys to přijala do svého srdce, aby ti zabralo čas darovaný ti od Boha.

Lk 22,28–30

(Pokračování)

*Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.*

*Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.*

Přeložila -vv-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Jan 16,33.

⁽²⁾ Na území bývalé Jugoslávie, především v Bosně a Hercegovině, byla v 90. letech 20. století vedena občanská válka, která byla nejkrvavějším konfliktem v Evropě od konce II. světové války.

Vytrvat v modlitbě

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Mnich Evagrius Ponticus prohlašuje: „Nebylo nám přikázáno stále pracovat, bdít a postit se, kdežto stálá modlitba je pro nás zákonem.“ (*Katechismus katolické církve*, 2742) Srdce spočívající v modlitbě... V křesťanském životě je tedy žár, který nikdy nesmí vyhasnout. Lze jej tak trochu přirovnat k onomu posvátnému ohni, který se uchovával v antických chrámech, planul bez přerušení a povinností kněží bylo udržovat jej. Stejně tak by rovněž v nás měl hořet posvátný oheň, který by plál bez ustání a nic by ho nemohlo uhasit. Není to lehké, ale má to tak být.

Svatý Jan Zlatouústý, jiný pastýř pozorový vůči konkrétnímu životu, kázal takto: „Modlit se často a horlivě je možné i na tržišti nebo během procházky o samotě. Je to možné i ve vašem obchodě, ať už kupujete, nebo prodáváte, nebo také při vaření.“ (KKC, 2743) Ony drobné modlitby: „Pane, smiluj se nad námi“, „Pane, pomáhej mi“. Modlitba je tedy jakýmsi druhem notové osnovy, do níž vpisujeme melodii svého života. Není v rozporu s každodenní činností, nepřiči se mnoha drobným povinnostem či schůzkám, ale spíše se stává místem, kde každý čin nalézá svůj smysl, zdůvodnění a klid – v modlitbě.

Jistě, uplatňovat tyto zásady v praxi není jednoduché. Některému tatínkovi či mamince, na které doléhá tisícero úkolů, se někdy zasteskne po předchozím životním období, kdy bylo snadné najít určitý časový rytmus a prostor k modlitbě. Pak ale přicházejí děti, práce, záležitosti rodinného života, stárnoucí rodiče... Člověk má dojem, že na to všechno nestačí. Tehdy mu prospěje, když pomyslí, že Bůh, náš Otec, který se musí starat o celý vesmír, ustavičně pamatuje na každého z nás. Proto také my na něj máme trvale pamatovat!

Dále můžeme připomenout, že v křesťanském mnišství se práci odjakživa projevovale veliká úcta, nejenom kvůli morální povinnosti zabezpečit sami sebe a druhé, ale též vzhledem k vnitřní rovnováze: pro člověka je riskantní, aby pěstoval natolik abstraktní zájmy, že by tím ztrácel kontakt s realitou. Práce nám pomáhá, abychom si udrželi kontakt s realitou, a sepjaté mnišchovy ruce mají mozoly, neboť do nich

bere lopatu a motyku. Když v Lukášově evangeliu (srov. 10,38–42) říká Ježíš svatě Martě, že je třeba jen jedno, a sice naslouchat Bohu, nechce tím vůbec odsoudit službu, kterou tak usilovně vykonávala.

Na lidské bytosti je vše „podvojně“ – naše tělo je symetrické, máme dvě paže, dvě oči, dvě ruce... Stejně tak se navzájem doplňují modlitba a práce. Modlitba, která je „dechem“ všeho, zůstává živoucí kulisou práce, včetně těch momentů, kdy není jasně vyjadřována. Je nelidské být natolik zahlceni prací, že již nenacházíme čas na modlitbu.

Zároveň není zdravá taková modlitba, která se odcizuje životu. Modlitba vzdálená od životní konkrétnosti se stává spiritualismem anebo, ještě hůře, formalismem. Pamatujme, že Ježíš poté, co učedníkům na hoře Tábor ukázal svou slávu, nechtěl prodlužovat onen extatický okamžik, nýbrž sestoupil s nimi dolů a pokračoval v každodenní pouti. Onen zážitek se totiž měl vryt do srdcí učedníků jako světlo a síla jejich víry a také jako světlo a síla do dnů, které měly přijít, do pašijových dnů. Čas věnovaný prodlévání s Bohem tak oživuje víru, která nám pomáhá v konkrétnosti žití, a víra se pak zase sytí nepřetržitou modlitbou. Tento oběh mezi vírou, životem a modlitbou udržuje plamen onoho ohně křesťanské lásky, jakou Bůh od každého z nás očekává.

A zopakujme si onu jednoduchou modlitbu, kterou je pěkné během dne opakovat vyslovit. Uvidíme, jestli si ji ještě pamatujete. Všichni společně: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ Ještě jednou: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným!“ Trvalé pronášení této modlitby vám napomůže ke sjednocení s Ježíšem.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili ve spisu *Uprímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci*, česky v překladu P. Richarda Čemuse, SJ, Olomouc, Refugium Velehrad-Roma, 2007. [pozn. red.]

Pět bodů přípravy na svaté přijímání

*Ježíš řekl svým učedníkům, aby šli do horní místnosti připravit velikonoční večeři.
Jak si připravit srdce na přijetí Ježíše v Nejsvětější svátosti?*

V ýznamný církevní Otec sv. Maxim Vyznavač nám říká, že ve scéně, kterou popisuje sv. Marek (srov. Mk 14,12-16.22-26), je hluboká symbolika, jež má co do činění s přípravou našich duší a těl, které mají mít podíl na duchovním pokrmu, nabízeném nám Spasitelem v Nejsvětější svátosti jeho Nejsvětějšího Těla a Krve.

Učedníci se nejprve Ježíše ptají, co mají dělat v souvislosti s přípravou velikonoční večeře pro něho a pro sebe. Tato část nám nabízí vnitřní sondu do našeho přístupu k Nejsvětější Eucharistii. V první řadě se musíme soustředit na přípravu toho trojnásobně požehnaného pokrmu ještě předtím, než na něm budeme mít podíl. Příprava na slavení mše svaté a účast na svatém přijímání jsou podstatnou složkou našeho podílu na této svátosti svátosti. Otázka zní: **Připravuji se vůbec na její přijetí?**

Existuje pět věcí, které by se měly udělat a připravit tak pokoj pro hosta:

1) K této svátosti lásky přistupujeme vždy se správným záměrem. To znamená, že přicházíme promyšleně, se záměrem sjednotit se s naším Pánem, a nejen rutinně anebo proto, aby o nás druzí dobře smýšleli. Chceme přece, aby nás nakrmil a obnovil nám tak sílu žít i nadále křesťanským životem. Svátý Tomáš říká, že všechno, co jídlo a pití poskytuje tělu na přirozené úrovni, to poskytuje znamení Nejsvětější svátosti na úrovni nadpřirozené: potěšení, jednotu, sytost, růst, sílu a zdraví.

2) Dříve než přistoupíme ke svatému přijímání, bychom měli zpytovat svědomí, zda jsme se nedopustili nějakého těžkého hříchu, z něhož se máme před přijetím svatého přijímání vyzpovídat. To je minimum přípravy, bez níž bychom nikdy neměli přistoupit ke svatému přijímání. Nejpodstatnější přípravou pro přijetí Eucharistie je svátost pokání, která odstraňuje jedinou překážku, bránicí přijetí všech milostí na posvátné hostině. Svátý Pavel říká, že máme zpytovat svědomí, abychom

Tělo a Krev Krista nepřijímali nehodně, jinak si jíme a pijeme vlastní odsouzení.

Množství těch, kdo chodí ke svatému přijímání, je mnohem větší než těch, kdo chodí také pravidelně ke zpovědi. To znamená - mnozí před svatým přijímáním

Foto © Stanislav Knotek, Člověk a Víra

**„Hle, beránek Boží,
který snímá hříchy světa!“ (Jan 1,29)**

nezpytují svědomí. Potřebuji kněze, kteří by je na to v apoštolském duchu upozornili. Liturgie církve nás sice zve k oltáři, avšak zároveň nás také varuje, protože slyšíme výzvu: „Blahoslavení, kdo jsou pozváni k hostině Beránkově“, ale slyšíme také toto: „Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel!“ Právě zde máme ještě možnost litovat a vzpamatovat se. Chod' pravidelně ke zpovědi, a budeš vždy připraven přijímat.

3) Při svatém přijímání přijímáme milosti, o které záměrně usilujeme a o které se modlíme, čímž se přibližujeme k Božím tajemstvím. Usilujeme o to celou mši

svatou a v modlitebních knížkách existují krásné přípravné modlitby na svaté přijímání. Mohou být delší i kratší, což závisí na situaci, ale vždy bychom se měli na ně plně soustředit. Zvykneme si často přijímat i duchovně, přičemž svoji touhu po sjednocení s Ježíšem můžeme vyjádřit také vlastními slovy.

4) Přípravou na svaté přijímání je i zdržování se pokrmu minimálně 1 hodinu před svatým přijímáním - s výjimkou vody a léků. Kdysi se lidé postili již od půlnoci anebo minimálně 3 hodiny před svatým přijímáním. Rovněž naše tělo by se mělo podílet na duchovní přípravě, jak dokáže. I náš Pán řekl, že nemáme hledat chléb, po kterém umřeme, ale raději chléb věčného života.

5) Po svatém přijímání je slušné a zdvořilé za ně poděkovat. Církev tak činí v modlitbě po svatém přijímání a každý z nás by měl tak učinit i ve svém srdci ještě předtím, než opustí kostel.

Poděkování může být opět dlouhé či krátké, ale rozhodně bychom je měli uskutečnit. Ani ty nevstaneš při hostině od stolu bez toho, abys hostiteli nepoděkoval a nenabídl mu na oplátku též pohostění, že? Tak se také po svatém přijímání patří našemu Spasiteli a Příteli poděkovat za jeho štědrost, laskavost a těšit se na nejbližší setkání s ním.

Svátý Pius X., světec každodenního svatého přijímání, nás učí, že náš Pán neustanovil tuto svátost jen k tomu, abychom ji slavili, ale abychom se jí sytili a aby nás tak posilovala v lásce. Při uctívání našeho Pána na oltářích a ve svatostáncích si připomeňme, že si nejvíce přeje, aby ho naše duše co nejčastěji a nejlépe připravená přijímala.

Kež by Pán našel horní místnost našeho srdce vždy náležitě připravenou pro jeho večeři jako jeho učedníci!

Zdroj: www.catholic.com, 6. 6. 2021
Přeložil a upravil -dd-

Bůh existuje, potkala jsem ho (2 - dokončení)

Proměna života

Dostala jsem se do charismatického společenství. Modlím se za charismata. Jednoho dne, když jsem vzala do ruky Písmo svaté, *Píseň písní* křičí do mého srdce. Ten prožitek je tak silný a živý... Slovo Boží je ostré jak meč. Se studem se ptám sama sebe, jak mohu říkat, že miluji Boha, kterého nevidím, a nemiluji člověka, který je hned vedle mne. Modlím se za největší a nejkrásnější ze všech charismat – lásku. Mnohokrát, někdy moc a mockrát denně opakuji: „Vezmi mé srdce z kamene a dej mi srdce z těla.“ Toužím milovat, ale nezvládám to. Modlím se vroucně na ten úmysl, postím se.

Jednoho dne, klečíc před obrazem Ježíše Milosrdného, obnovuji svůj úmysl: „Ježíši, tak velice tě chci vidět v každém člověku.“ V tu chvíli vidím, jak se tvář z obrazu mění, ukazují se nejrůznější tváře žen i mužů, lidí v plném rozkvětu i starců. Slyším vnitřní, velmi výrazný a jemný hlas: „Nebude ti chybět má milost.“

Mezitím jsem začala pracovat v dalším elegantním obchůdku. Opatrně ukládám do vitrin drahé, exkluzivní hodin-

ky. Jednoho dne si uvědomuji, že to není mé místo, moje cesta. Vnímám ten vnitřní stav jako výzvu ke změně. Za několik týdnů stojím před klášterem sester Serafitek, které vedou dům společné pomoci lidem postiženým mentálně i fyzicky. Nikdy jsem neměla s takovými lidmi žádný kontakt. Nemám odborné vzdělání. Dostala jsem práci... Já, manekýnka z obchodní galerie? Nikdy jsem nepřebalila dítě, všechno si ošklivím. Co já tady dělám?! Poprvé však miluji svou práci. Někdy jsou služby tak těžké, že se člověku chce odejít a už se nevracet. Ale vracím se, protože Ty, Bože, mě k tomu uschopňuješ. Přicházím na to, že ke chvále Boha je možné vyměňovat ošetřovaným pleny a utírat jim sliny, co jim kapou z úst, děkovat za tělesnou únavu a za bolesti zad. Pro Boží chválu je možné být směšným podivínem v očích světa, bez jakýchkoliv ambicí na lepší standard materiálního života.

Dobrovolnictví v hospici

Když jsem byla pohankou, velmi mě dráždily starší osoby. Tak jako by před pár desítkami let nebyly mladé, hezké a obratné. Jako bych, při pohledu na ně, nehle-

děla sama na sebe v budoucnosti. Když se objevují první myšlenky na volontariát v hospici, odháním je daleko, ale touha doprovázet umírající se vrací.

První pacient, k němuž jsem přišla s dobrovolnicí, která mi ukazovala oddělení, byl muž napůl nepřítomný. U jeho lůžka stál hrnek z umělé hmoty, s vodou, a v něm malá zelená houbička na dřívku. Žena omyla jeho opuchlá ústa. Pamatuju si, jak stiskl rty. Flegmatická chtivost odpovídá stavu. „Žízním.“ ... Ježíši rozpjatý na dřevě kříže. Yzop, ocet, houba... Děkuji, Pane Ježíši, že mohu u tebe posedět. Dovol mi v každé té osobě vidět tebe.

Před každou službou se svěřuji Marii. Prosim, aby mi dodávala něhu a dar modlitby za umírající. „Nyní i v hodinu smrti naší“ zde nabírá reálný význam. „Pro jeho bolestné umučení...“ přeletí v mých myšlenkách. Korunka k Božimu milosrdenství je mocná modlitba, která pomáhá připravit se na druhý břeh. Trvá zápas o každou duši. Zlý duch se až do konce snaží je vyrvát. Často podsouvá lži o chybějící péči Boží, o lhostejnosti Stvořitele vůči utrpení. Prosim Boha o lítost, především pro ty, kteří odmítají svátosti. Občas pocítuji nutkání, abych se postila za určitou konkrétní osobu, abych za ni obětovala svaté přijímání. Teprve v hospici jsem objevila, jak cenné jsou životní zážitky a moudrost starších osob. V tomto místě jsem viděla nejkrásnější manželskou lásku. Mistrovství světa v naplňování manželského slibu. Nést dobré i zlé. Ve zdraví i v nemoci. Dokud nás smrt nerozdělí...

Ježíši, v domě tvého Otce je mnoho příbytků. Kdyby tomu tak nebylo, přece bys nám to řekl. Kolikrát jsem zažila obrovskou milost uchvácení pohledu člověka odcházejícího, který registruje skutečnost pro mne neviditelnou. Ten zvláštní výraz očí, plný nadšení, někdy pozvedající se ruce, jakoby v gestu odpovědi na něčí vztažené paže...

Služba v hospici, to jsou rekollece mého života. Nejkrásnější a nejtěžší. Učí mne pokoře a vděčnosti za každý den.

Vztah, protože Bůh je Osoba

Modlitba: prostě mluvím k tobě. Jsi přece vedle mne, jsi mi blíží než já sama

Marta, autorka svědectví

MILUJI TĚ...

Zarazilo tě,
komu patří ta slova?
Tobě...

Někdy se ptáš, kde jsem,
když je ti tak těžko?
A možná odháníš myšlenku
na moji existenci?
Já jsem.

Tady vedle, vždycky.
Není takový hřích,
který způsobí,
že tě přestanu milovat.
Odpustím všechno.
Jenom mi dovol působit
ve tvém životě.
Důvěřuj, prosím.

Přiď ke Mně a odevzdej Mi
všechny svoje starosti.
Vezmu je na ramena,
tak jako jsem nesl kříž.
Viš... když moje poraněné tělo
padalo pod jeho tíží,
krev zalévala moje oči
a hřeby rozdíraly dlaně i nohy,
myšlenka na tebe
dodávala mi sil.

Dovol mi tě milovat.
Tak velice po tobě toužím.
Čekám.
Tvůj Ježíš +

jde přece o množství, ale o jakost, o angažovanost srdce. Neposkvrněná se starostlivě sklání k záležitostem každého z nás. Dokonce i k těm nejzanedbatelnějším.

Snoubenec

Po řadu let, když jsem žila daleko od Boha, jsem hledala štěstí v dalších a dalších vztazích. Nepoznala jsem krásný svazek, který by nespočíval v ohavně zdeformované sexualitě. Sexuální úchytky a stále brutálnější pornografie. Vyzývavé oblečení, které připomínalo prostitutku. Svoji hodnotu jsem spojovala s přítomností chlapa vedle mě. Poletovala jsem od jednoho vztahu k druhému. Byla jsem zoufale hladová po lásce. Mé srdce volalo: „Miluj, obejmí, buď se mnou...“

S mým obrácením souvisí obrácení mého partnera. Bydleli jsme spolu jako

muž a žena, ale já jsem toužila být čistá pro Ježíše, moci přijímat jeho Tělo a žít Desaterem. Nejenom tak na výběr, co se mi hodí, ale úplně. Jestliže jsem svatyní Ducha Svatého, chci, aby on měl důstojné obydlí. K záležitosti se stavím jasně: buď žijeme v čistotě, nebo náš vztah končí. Slyším, že jsem se zbláznila... Já ale vím, že svůj názor nezměním. Bůh je nejdůležitější. Spíme každý ve svém pokoji. Obrovská milost čistoty. Zásnuby, předmanželské katecheze, ale já stále zřetelněji pociťuji vnitřní neklid. Jako by mě vnitřní hlas chtěl z té cesty odvrátit. Život po boku muže pro mě byl samozřejmou záležitostí. Jinak jsem si budoucnost nepředstavovala. A teď... Ježíšova snoubenecká láska mě naplňuje, je žárlivá. Nastává rozchod... Odcházím k řeholním sestrám, kde pracuji. Jenom v tichu je možné uslyšet něžný Boží hlas. Kaple je dvacet kroků od mého pokoje. Můj maličký azyl. Lůžko, skříň, polička s knihami, stolek, umyvadlo a lustr. To je můj salón, ložnice, všechno... Minimalismus – to mi dává štěstí, ne dřívější pěkný třípokojový byt s krbem. Poznávám, že manželství není moje cesta. Nikdy jsem se necítila víc milovaná než teď, když jsem „sama“. Nemohu si podržet Boží lásku jenom sama pro sebe. Toužím evangelizovat, hovořit o svém prožitku živého Boha, který je a čeká na souhlas, aby mohl vejít do života člověka a dát mu smysl. On potřebuje naše „ano“, aby mohl působit. Nic nedělá „přes moc“. Nikdy jsem nepotkala většího gentlemana. Před dvěma roky jsem přijala doživotní slib k osvobození člověka od alkoholu. Já, která jsem ještě před nedávnem dokázala pít několikrát za týden... Toužím sloužit nemocným lidem. Vidím obrovské množství lásky, které mě k tomu uschopňuje. A především toužím budovat vztah se svým Snoubencem a vyprošovat milosti pro druhé. Modlím se za lidi, které potkávám na ulici. Mám vnitřní pohnutky a touhy jít za ním na 100 %, obětovat svůj život. Ten, kterého jsem tolik let nechtěla pustit do svého života, se stal mým celým životem.

*S modlitbou na úmysl každého čtenáře
Marta, 33 let*

*Z Miłujcie się! 4/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

sobě. Jsem tvým dítětem. Milovaným bez podmínek, přese všechno a všemu navzdory. Dokonce i tehdy, kdy jsem se rouhala s úsměvem na rtech.

Všemohoucí Bože, nemůžeš jenom jedno. Nemůžeš nemilovat, poněvadž jsi čistá, milosrdná Láska. Bůh, který teskní po svém stvoření. Nemám ráda slovo „Otec“ – zní přísně. Když se modlím, říkám: „Náš Tatínku, který jsi v nebi...“

Chci být jako dítě, které s důvěrou vztahuje ruce a pokouší se dostat Tátovi na kolena, protože ví, že nikde nebude ve větším bezpečí, přijaté beze všech podmínek a zahrnuté péčí. Jestliže on krmit ptačtvo nebeské a přirodívá květy nádhernou, o kolik víc se stará o mne.

Stále výrazněji zažívám Boží Prozřetelnost, zvláště tehdy, když se přestanu obávat o dočasné záležitosti, a začínám doufat. Když nemám naději v sobě, ale pouze v něm. Dějí se zázraky. „Ježíši, důvěřuji Ti!“

Nedokážu si už představit den bez každodenní Eucharistie – je pro mě opravdovým pokrmem. Posilňuje mě a přeměňuje mé srdce. Jestliže opravdu někoho miluješ, chceš chodit na setkání s milovanou osobou co nejčastěji. Učím se, čím je adorace, když Kristus víc hledí na mne než já na něho. Ani na zlomek vteřiny mě neztrácí z očí. To je čas, kdy kladu k jeho nohám svůj hřích a nedostatek trpělivosti k sobě samé, všechny své slabosti a všechny temnoty. On se touží dotýkat toho, co je nejtěžší. Proniká mnou a zná mne. Ke zpovědi chodím každé dva týdny, někdy častěji. Duch Svatý dělá vnímavým mé svědomí. Když se zraní nejnvýznamnější Osoba na světě, objevuje se touha říci: „Promiň.“ Bůh nepotřebuje mou každodenní účast na mši svaté, modlitby, adorace, velebení. Nic mu nepřidávají. To já to všechno potřebuji, abych každodenně objevovala, že mimo něho pro mě není dobro. Všechno je milost. Copak mohu říkat, že miluji Boha? To on mě v sobě miluje. Copak mohu říkat, že po něm toužím, jestliže on touží být touhou? Copak mohu říkat, že znám Boha? Přece to on se odkrývá kousek po kousku...

María – moje druhá Mára. Často jde me na společnou procházku k řece, do parku nebo jen tak ulicemi města. Mezi prsty proklouzávají další desátky růžence. Jedno tajemství růžence je hodina rozmluvy. Ne-

Evropský soud pro lidská práva nutí Rusko uznat homosexuální „manželství“

Rusko odmítlo na začátku července nařízení Evropského soudu pro lidská práva (ESLP), který jím chce Rusku vnutit uznání „manželství“ osob stejného pohlaví. V nařízení se píše, že odmítnutí Ruska registrovat homosexuály jako „manžely“ porušuje článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, který zahrnuje „právo na rodinný život“, a článek 14, který zakazuje diskriminaci. Soud ve Štrasburku tyto články interpretuje v posledních letech jako aplikaci na svazky osob stejného pohlaví navzdory předcházejícím nařízením, v jejichž textech se o homosexualitě ani nehovoří.

Případ Fedotova a další vs. Rusko vznikl z podnětu několika ruských homosexuálů, jejichž žádost o zaregistrování manželství byla zamítnuta. Podle ESLP má však Rusko povinnost zabezpečit respekt vůči soukromí a rodinnému životu žadatele tím, že zabezpečí legální rámec, v němž budou žadatelé moci oznámit svůj vztah, a zároveň předpokládá ochranu na základě tuzemského zákona. Soud tvrdí, že opatření, která by postavila na roveň svazek osob stejného pohlaví a normální heterosexuální manželství, by se nedostala do konfliktu s „tradičním chápáním manželství, jaké převažuje v Rusku“. ESLP dodává, že nejhodnější forma registrace svazku

osob stejného pohlaví je na volném svázání situace daným státem.

Rusko odmítlo nařízení ESLP tím, že opětovně potvrdilo, že manželství v jeho zemi je výlučně vztahem mezi jedním biologickým mužem a jednou biologickou ženou. Mluvčí Kremlu Dmitrij Peškov zdůraznil, že ruská ústava nedovoluje „manželství“ osob stejného pohlaví, což bylo takto letos do ústavy doplněno ve smyslu, že „instituce manželství je svazkem mezi jedním mužem a jednou ženou“. Podle agentury *Reuters* Peškov uvedl, že „dikce Ústavy je absolutně jednoznačná, jako je i jednoznačná převaha obyvatel Ruska, kteří podporují toto jednoznačné vyjádření a jasný postoj. V souvislosti se vzpomínanou registrací neexistuje žádný kompromis“. Ruští politici veřejně odsoudili rozhodnutí ESLP a tajemník Státní dumy Vasilij Piskarev k tomu uvedl: „Nařízení, kterým se ESLP snaží donutit Rusko k registraci manželství osob stejného pohlaví, protičeží základům ruského zákona a morálky. Jde o jednoznačné vměšování se do vnitřních záležitostí suverénní země, jakou je Rusko.“

Jelikož ESLP, mezinárodní soudní dvůr Rady Evropy, nedisponuje donucovacími pravomocemi, ruská vláda vydala v roce 2015 zákon, jenž zemi dovoluje

zvrátit rozhodnutí ESLP. Podle *European Implementation Network* Rusko, které se k Radě Evropy připojilo v 90. letech minulého století, nezavedlo do praxe za posledních 10 let téměř 90 % rozhodnutí soudu. ESLP vydalo i další nařízení proti Rusku za to, že ruské úřady povolily jistě ženě zakázat svému bývalému, nyní rodově zmatenému manželovi navštívit jejich děti. Ruský soud prohlásil, že otec, který podstoupí chirurgický zákrok změny pohlaví na opačné, by měl „negativní vliv na mentální zdraví dítěte“.

ESLP se ze všech sil snaží vnutit LGBT ideologii Rusku podobně, jako se Evropská unie již dlouhodobě snaží donutit Maďarsko odvolat nový zákon na ochranu dětí, jenž zakazuje prezentovat a propagovat pro-LGBT materiály ve školách. Předsedkyně Evropské rady Ursula von der Leyen k tomu řekla, že „komise využije všechny pravomoci, které má k dispozici proti této legislativě“. „Bruselští úředníci nemají co dělat, a bez ohledu na to, co udělají, my nedovolíme aktivistům LGBT vstoupit mezi naše děti,“ reagoval maďarský premiér Viktor Orbán.

Podle www.lifesitenews.com
a www.lifenews.sk
(Redakčně upraveno)

PEDOPORNOGRAFIE: NOVÉ NORMY EU PROMARŇUJÍ PŘÍLEŽITOST

Právo na soukromí převážilo nad zájmy dětí – tak shrnul otec Fortunato Di Noto nová pravidla pro ochranu nezletilých na internetu, která schválil Evropský parlament. Podle tohoto bojovníka proti pedopornografii ve virtuálním prostoru Evropská unie prokázala zbabělost při ochraně zneužívaných osob a nová nařízení označuje za výsměch obětem. Spolu se sdružením *Meter*, které založil, se tento sicilský kněz již více než 30 let angažuje v boji proti pedofilii a dětské pornografii.

Během půldruhého roku pandemie, kdy jsme byli nuceni žít do značné míry mezi čtyřmi stěnami, vzrostl počet internetových trestných činů vůči nezletilým o 77 %. Potvrzuje to nejnovější zpráva nadace *Internet Watch Foundation*, která uvádí, že bylo zaregistrováno více než 133 000 nových

stránek obsahujících důkazy o sexuálním zneužívání dětí. Závažnost situace uznal i Evropský parlament, který minulý týden přijal nové právní předpisy pro účinnější ochranu dětí a mladých lidí před sexuálním zneužíváním na internetu.

Podle otce Fortunata di Noto však Evropský parlament propásl příležitost provést skutečné změny a ty, které přijal, jsou chybné. „Nová pravidla neukládají poskytovatelům internetu povinnost uvádět údaje o autorech pedofilního obsahu, což velmi ztěžuje vyšetřování. Evropská unie nepochopila závažnost tohoto jevu. Když jde o zneužívání dětí, nelze chránit soukromí,“ říká otec Di Noto v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas.

„Tato norma nesměřuje k jádru problému. Materiál na internetu zobrazuje již zneužitá děti, tvůrci tohoto obsahu jsou větší

nou nebezpeční zločinci. Není možné, aby členské státy Evropské unie považovaly své soukromí za větší hodnotu než prospěch dětí. Poskytovatelé internetových služeb musejí mít povinnost hlásit pornografii, a to nikoli na dobrovolné bázi. Tyto údaje jsou klíčové pro nalezení pachatelů. Poslanci Evropského parlamentu by měli před hlasováním vidět tuto pornografii, násilně děti a další odporné formy násilí. Možná by pak správně posoudili závažnost problému, který papež označil za celosvětovou pohromu. V Evropě je zneužíváno 19 milionů dětí. Nemůžeme před tím zavírat oči. Papež řekl, že všechny země se musí zapojit do boje proti zneužívání nejmladších, protože nejde o okrajový jev.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
15. 7. 2021

Satan dokáže zničit otcovství

Silná výzva kněze všem mužům k duchovnímu otcovství

Pohled z Církve: Na téma otcovství se chci obrátit k poustním Otcům, na naše duchovní otce z 3. až 6. století.

Naši poustní Otcové pochybovali, že náboženství a politika mohou někdy vybudovat opravdovou křesťanskou společnost. Něco tím mysleli ... víte co?

Jediná křesťanská společnost pro ně znamenala společnost duchovní, a ne světskou.

Církev obdržela od poustních Otců tři veliké dary:

1) Poustní Otcové nám dali základ pro modlitbu žalmů a dalších textů Písma svatého, které se později staly oficiálními modlitbami církve, zvanými liturgie hodin nebo božské officium.

Dnes tyto oficiální modlitby trvají asi jednu hodinu a jsou závazné pro všechny kněze, řeholnice, řeholníky a biskupy naší církve.

2) Tito poustní Otcové dali svaté matce církvi metody duchovního společenství s Pánem Ježíšem Kristem skrze meditaci, a to rozjímáním a modlitbou pasáží a událostí z Písma svatého.

Je to metoda *lectio divina*, kterou se čte úryvek z Písma svatého.

Skrze tuto metodu Duch Svatý promlouvá k jedincům tak, že posvátný text ožívá a Bůh může mluvit ke všem lidem po celé generace v nových okolnostech. Kněží například užívají tuto metodu k přípravě svých homilií.

3) Nakonec, poustní Otcové nám předal také jedinečný dar kontemplativní modlitby, zvláštní druh modlitby, kterou dnes může konat každý a trvá kolem 20 minut.

Předně, kontemplace vyžaduje usadit se v tichu a zredukovat rozptýlení, zatímco se rozjímá slovo anebo obraz, který uvádí jedince do Boží přítomnosti.

Můžeme použít slovo Otec, Světlo, Život, Pán Ježíš, obraz ukřižovaného Pána Ježíše nebo Eucharistie, na který se soustředíme během kontemplace. Účelem je pozdvihnout naši duši ke spojení s Bohem,

jemně odstranit myšlenky na naše problémy, práci, obavy a strávit čas jen s Pánem.

Slova nepotřebují být řečena nahlas. Pokud se něco potřebuje říct, pak Bůh mluví k našim srdcím. Osoba má jednoduše zakusit radost, že je sjednocena s Bohem.

Jaké jsou to dary, které nám naši duchovní poustní Otcové zanechali!

Když vidíme četné ovoce našich poustních Otců, musíme uvážit, že mnoho ovoce přichází, když se muži stanou otci v našich rodinách a společenstvích.

Proto jsem velmi rozmýšlel o důležitosti našich otců jako hlav rodiny, o neuvěřitelném vlivu otců na děti a o důležitosti mít mnoho otců v našich farních rodinách.

Otcové jsou nenahraditelní!

Často mluvíme s respektem o církevních Otcích, co se týče katolické víry, anebo o poustních Otcích, jak bylo zmíněno výše.

Otcovství je součástí našeho každodenního života katolíků, takže nazýváme všechny kněze „otec“. Máme je za duchovní otce a oni mají být zdrojem kladného vlivu na všechny pozemské otce rodin.

Závěr toho všeho je: všichni muži mají usilovat být skvělými otci našich rodin, farností, pro naše syny a dcery a všechny naše děti.

Biskup Olmsted z Phoenix Arizony ve svém pastoračním dopise řekl, že všichni muži mají vrozený dar od Boha být otci.

Co tím myslí? Myslí tím, že Bůh povolává všechny muže být duchovními otci i přesto, že se předtím většina z nich ožení a stanou se otci biologickými.

Zastavme se a chvíli o tomto přemýšlejme a podívejme se, jak můžeme pomoci dospívajícím chlapcům začít růst v mnoha ctnostech a zodpovědnosti, které pak vedou k tomu, aby se stali duchovními či biologickými otci.⁽¹⁾

Jak biskup Olmsted řekl, potřebujeme zaplnit trhlinu⁽²⁾, kterou je naše společ-

nost úmyslně poškozena a usiluje o zničení ctnosti otcovství mezi muži.

Je to bouře, která chce zničit křesťanství

Pokud satan může zničit otcovství ve společnosti, pak může zničit životy milionů rodin, milionů žen, milionů dětí

a milionů synů a dcer, kteří vzhlížejí ke svým otcům, ale nevidí nikoho, kdo se této role ujímá, a upadají tak do beznaděje a smutku.

Slavme a ctěme otcovství, jak to duchovní uvnitř církve, tak i otcovství otců v našich rodinách, kteří jsou povoláni být duchovními otci ve svých rodinách.

Pokračujme však především ve vzdávání slávy, úcty a klanění našemu nebeskému Otci, když oslavujeme, uctíváme a klaníme se jeho jedinému Synu, který prožil svou nejdrahocennější Krev, aby nás vysvobodil od našich hříchů.

Velebme Pána, že nám Ježíš dal při křtu palubní lístek na jeho loď spásy.

On utiší každou bouři, pokud naše oči a srdce zůstanou upřené na Toho, který zachraňuje, který je dokonalý obraz našeho nebeského Otce a který povolává všechny muže, aby ho následovali.

Zdroj: www.churchpop.com,
25. 6. 2021

Přeložila a upravila -hš-

Poznámky:

⁽¹⁾ Biskup ve své apoštolské exhortaci určené katolickým mužům uvádí 10 světců, kteří mají mužům pomáhat v konkrétních ctnostech a přemáhat s nimi související hříchy, např. sv. Josef (důvěra v Boha - sobectví), sv. Jan Křtitel (pokora - nadutost), sv. Pavel (věrnost pravdě - prostřednost)... Viz <https://dphx.org/into-the-breach>.

⁽²⁾ Podle verše z Ez 22,30: „Hledal jsem mezi nimi muže, který by zazdíval zeď a postavil se v trhlíně před mou tvář za tuto zemi.“

Lékař z Nagasaki

O mechanických těla a modlících se lékařích

Takaši Nagai si později vzpomínal, jak viděl své rodiče studovat lékařskou literaturu: otec byl praktickým lékařem v blízkosti Hirošimy, matka mu asistovala. Syn šel do Nagasaki na lékařskou kolej, zapojil se do skupiny básníků, studoval, hrál košíkovou, oslavoval s přáteli. Měl se stát lékařem pro těla svých pacientů. Že mají také duši, považoval student za vymyšlené strašidlo podvodníků, kteří chtějí lidi klamat.

Večírek na rozloučenou po promoci 1932 se vymkl z rukou, Takaši byl velmi opilý, v lijáku šel domů. Příští ráno dostal těžký zánět středního ucha a zápal mozkových blan, částečně ohluchl a musel být operován. Nedokázal už pracovat jako praktický lékař, protože nemohl své pacienty poslouchat stetoskopem. Ale dostal místo jako rentgenolog.

A jeho duše? Mladý medik poslouchal v rodině Moriymasových jejich modlitby. Šel s nimi jednou na vánoční bohoslužby a byl hluboce dojat. Pociťoval, že musí být něco více než život a smrt. Byl šokován krutostí války s Čínou, mnohými zraněnými, která musel ošetřovat jako vojenský lékař, mnoha mrtvými, utrpením civilistů. Po svém návratu k radiologii na univerzitě se změnil. Midori, jeho pozdější žena, mu poskytovala oporu, také vetřelý farář katedrály v Nagasaki, jehož předchůdci zůstali věřícími navzdory nejhor-

šímu pronásledování, a jeden muž, který musel přihlížet mučednictví svého bratra. Ti všichni byli svědky Krista, ke kterému Dr. Nagai chtěl patřit.

Po jeho křtu v roce 1934 se mění také jeho pohled na práci. Nyní se stalo slovo Boží návodem pro jeho jednání. Později napsal, že opravdový lékař trpí s každým pacientem. Dr. Manfred M. Müller ho cituje v jednom krásném pojednání v časopisu Evropské lékařské akce „Medicina a ideologie“: „Každý pacient je tvým bratrem, tvojí sestrou, tvojí matkou, pro které bys všechno ostatní měl odsunout

Díky různým přístrojům mohl nemocný Dr. Nagai psát vleže

stranou... Jak špatně jsem se choval jako mladý lékař, když jsem si myslel, že výkon lékařského povolání je věcí medicínské techniky. To by dělalo z lékaře jenom tělesného mechanika.“ Teď je přesvědčen o tom, že medicína je povolání, práce pro nebeské království. „Když jsem toto po-

Makoto a Kayano se modlí u hrobu své matky

znal, začal jsem se za každého pacienta, kterého jsem ošetřoval, modlit.“

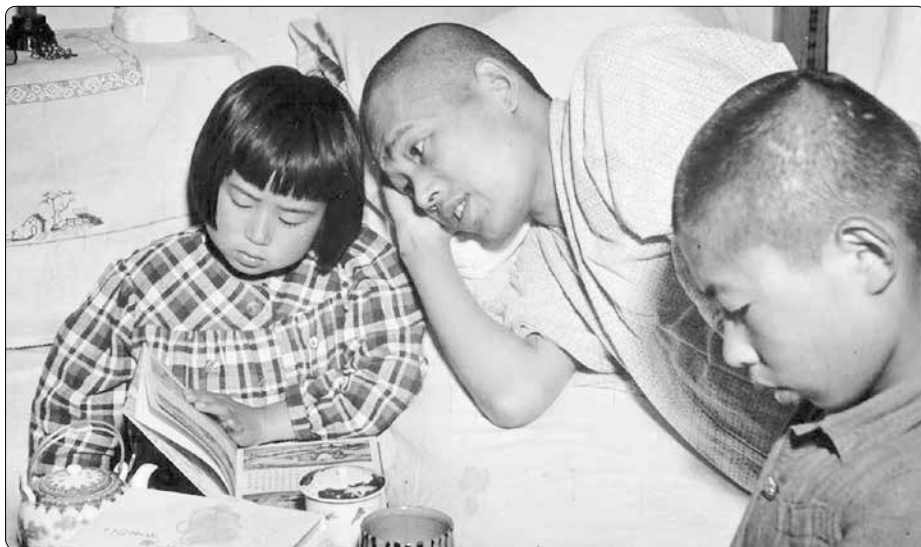
Pavel Takaši Nagai těžce onemocněl na leukémii po shoení atomové bomby na Nagasaki, ale také díky své práci lékaře rentgenologa. Svoji ženu už kdysi varoval proti následkům své tenkrát ještě nechráněné práce s rentgenovými přístroji. A byl smutný z toho, že se nemohl dostatečně věnovat své rodině. Když se ženě za to omlouval a sděloval jí svou smrtelnou diagnózu, utěšovala ho: „Před naší svatbou a předtím, než jsi šel podruhé do Číny, jsme mluvili o tom, že chceme žít ke cti Boží. Ty jsi udělal všechno, co jsi měl k dispozici, pro velmi, velmi důležitou práci.“ To se stalo k jeho počtě.

Dnes se stávají někteří lékaři v rámci „pomoci v umírání“ přísluhovači smrti. Ale my potřebujeme lékaře, kteří se modlí. A oni potřebují – dnes více než kdy jindy – naši modlitbu.

*Z Der Fels 8-9/2020 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Dcera Makoto a syn Kayano u lůžka svého nemocného otce

Zvony z Nagasaki

Když explodovala 9. srpna 1945 nad Nagasaki americká atomová bomba „Fat man“, byl radiolog Dr. Nagai v poliklinice vymrštěn do vzduchu, zraněn střepy a zasypan troskami. V témže okamžiku zemřelo více než 44 000 lidí, skoro stejné množství jich bylo těžce zraněno, tisíce zemřely v následujících letech. Dr. Nagai byl přeživšími kolegy vysvobozen a ošetřoval s nimi raněné. Teprve o dva dny později mohl běžet domů. Tam našel sutiny a na jednom zápěstí své ženy Midori její růženec, natavený, ale přece rozpoznatelný.

Takaši Nagai měl být před svým narozením 3. února 1908 usmrčen, protože jeho hlava byla příliš veliká a matka by porod nepřežila. Ale přece dala život svému synovi. Jeho rodiče ho pojmenovali Malý Takaši, to je Vznešenost. Vychovávali ho v tradici šintoismu a samurajství.

Takaši se stal stejně jako jeho otec lékařem, sám se považoval za ateistu. Ale smrt jeho matky, spis Blaise Pascala „Pensées“ (Myšlenky) a drsná zkušenost vojenského lékaře v Číně mu kladly stále znovu stejnou otázku: Jaký je smysl života?

Blízko své kliniky na předměstí Urakami viděl katedrálu z Nagasaki a slyšel její zvony. Vědec si tam pronajal světnici u jedné katolické rodiny, protože chtěl zažít, co jejich víra působí. Dům Moriyamasových byl po dvě a půl století tajným místem setkávání křesťanů z Nagasaki, kteří byli od časů svatého Františka Xaverského vystaveni strašlivému pronásledování. Nagai šel na kolena, aby poznal tuto víru, četl Bibli a katechismus, nechal se vyučovat od pána domu – jednoho z těch malých, jimž nezůstala skryta chytrost mudrců. V roce 1934 se jako lékař nechal pokřtít jménem japonského mučedníka Pavla Mikího, který byl spolu se svými 25 druhy v roce 1597 v Nagasaki ukřižován.

Midori, dceř Moriyamasových, vysvětlil před svatbou, že jako lékař rentgenolog je velmi ohrožený. Stal se profesorem a děkanem, členem Vincentova společenství, vydával své síly ve službě nemocným. Tak tomu bylo i onoho dne, když spadla bomba.

Ta těžce zasáhla oblast v okolí katedrály, nejdůležitějšího centra katolíků Dálného východu. Mnozí z 12 000 věřících byli právě v dómu, aby se zpovědi připravili na slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Když byl dóm zničen, stála kamenná socha Panny Marie náhle vedle kříže jejího Syna.

Dr. Nagai pochoval pozůstatky své ženy. Děti přežily u babičky. Jeho leukémie pokročila tak daleko, že mu dávali jenom dva až tři roky života. V knize „Zvony Nagasaki“ popsal atomovou katastrofu. Stejnomený, velice působivý film je ještě možné zhlédnout na internetu. Psal mnoho, také báseň na rozloučenou se svou rodinou.

Nějaký vnitřní hlas ho pobízel, aby se obrátil k P. Maxmiliánu Kolbemu s prosbou o přímluvu u Boha. Dr. Nagai totiž poznal a ošetřoval P. Kolbeho, který nějakou dobu v Nagasaki působil. Skutečně se Pavlu Nagaiovi vedlo nějakou dobu lépe.

V listopadu 1945 během mše svaté za zemřelé nazval Nagasaki hořícím celopalem, jímž byl zachován světu mír a Japonsku náboženská svoboda.

Pak byl Pavel Nagai upoután na lůžko. Ale stal se utěшитelem lidí, jejich „světcem z Urakami“. Jeho církev ho nazývá „služebníkem Božím“. Malý domek, ve kte-

Dr. Nagai jako vojenský lékař, rok 1934

Dr. Nagai v době smutku za svoji ženu

rém bydlel se svými oběma přeživšími dětmi, tchyní a dalšími dvěma příbuznými, je přístupný všem. Navštívil jej císař a Helen Kellerová, kardinál Gilroy z Austrálie a bezpočet dalších.

Dne 1. května 1951 se nechal na smrt nemocný převést na kliniku, aby mohli studenti pozorovat poslední chvíle muže, který umírá na leukémii. V ruce držel růženec, který mu poslal papež Pius XII. Makoto podal umírajícímu otci rodinný kříž.

Před zničenou katedrálou slavilo 3. května 20 000 lidí requiem za lékaře z Nagasaki. A všechny zvony zvonily.

*Z Der Fels 8-9/2020 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Midori Moriyamasová

Pondělí 9. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (37. díl): Angelo Scarano – Čechoital **6:50** Vynoření z katakomb **7:50** Klapka s Václavem Förtem **9:05** Harfa Noemova: Život a dílo Ludwiga van Beethovena **9:30** Nebe nad hlavou **9:50** Outdoor Films (16. díl): S Josefem Francem **11:05** Vít Kašpařík, koncovyky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **11:30** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** První křesťané: Byzanc: nový Řím **14:00** Za obzorem: Jízda králů 2021 **14:35** Transport **15:10** Noční univerzita: ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **16:00** Život Ježíše Krista (2/2) **17:35** Můj chrám: Barbora Černošková, kostel sv. Augustína v Brně **18:05** Sedmihlasky (49. díl): Či to koničky **18:10** Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti **18:20** Výpravy do divočiny: Biodiverzita a vymírání druhů **19:20** Tomáš Kočko & Orchester na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:40** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **19:50** Přejeme si... **20:05** Biblická studna: S Janem Roskovcem **21:10** Cvrlikání (32. díl): Isara **22:20** Noemova pošta: srpen 2021 **23:25** IRÁK – Ninivské pláně: Exodus **0:00** Za obzorem: Jízda králů 2021 **0:35** Janomamové v Brazílii **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (38. díl): Scepán Delan – Lužický Srb **6:55** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkni **8:00** Kmochův Kolín: Gloria **9:05** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **9:25** Flešbky – Godzone podcast **10:00** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Ode mne k tobě **10:50** Verbovali a verbovali... Strážnice 2020 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Sedm divů v Těrčově **14:05** Za obzorem: Panova flétna a Liselotte Rokyta **14:35** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **14:45** Jak potkávat svět (45. díl): Se smíšeným pěveckým sborem BOHEMIACHOR **16:05** Muzikanti hrajte: Holobková mozeka **17:10** Chaplín na kolečkových bruslích **17:40** Misionáři chudých **18:05** Sedmihlasky (49. díl): Či to koničky **18:10** Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček **18:20** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **18:50** Animované biblické příběhy: Eliáš **19:20** Víra do kapsy: Jak se neunavit z dobra **19:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 8. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka s... (84. díl): Janem Vačlenou **21:10** V pohorách po horách (72. díl): Mužský a Příhrazy (Český ráj) **21:20** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **21:50** Lednický park vypravuje **22:15** Má vlast: Lysá nad Labem **23:35** Terra Santa News: 4. 8. 2021 **0:00** Za obzorem: Panova flétna a Liselotte Rokyta **0:30** Katolíci v Moskvě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (41. díl): Daniela Drtinová – zpravodajka **6:55** Zpravodajské Noeviny: 10. 8. 2021 **7:15** Noční univerzita: ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **8:00** V pohorách po horách (57. díl): Brestová – Roháče **8:15** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem, astrochemie, 2. díl **9:05** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Velké ticho v Poličanech **10:40** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **11:20** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Telepace [L] **12:50** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Petr Karas **14:00** Za obzorem: Karel Janko, polární ekolog **14:35** Chodské slavnosti 2020: Domažlice a Klenčí pod Čerchovem **16:05** Zpravodajské Noeviny: 10. 8. 2021 **16:30** Outdoor Films s P. Dariuszem Sputo a Martinem Kráčalíkem (64. díl): Pod nejvyšší horu světa **18:00** Sedmihlasky (49. díl): Či to koničky **18:05** Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. **18:15** Animované příběhy velikánů dějin: Galileo Galilei (1564–1642) **18:45** Hans Frei **19:25** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (84. díl): Friend kolektiv II **21:20** Obrys obrazu **22:10** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Spravedlnost, která je naší nadějí (Ga 5,5) **23:10** Generální audience papeže Františka **23:30** První křesťané: Byzanc: nový Řím **0:05** Za obzorem: Karel Janko, polární ekolog **0:35** Pustevny **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (42. díl): Martin Holík – ředitel Radia Proglas **6:55** Misionáři chudých **7:10** S NOACHem po Izraeli **7:45** Made in Ružomberok **8:25** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **9:05** Plnou parou do srdce Beskyd **9:45** Noemova pošta: srpen 2021 **10:50** Velehrad v době nesvobody **11:10** Mateřština na Folkových prázdninách **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Víra do kapsy: Zajímají Boha naše peníze? **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Živě s Noe: Eva Pilarová **14:40** Putování modrou planetou: Guatemala **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem, astrochemie 2. díl **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 8. 2021 **16:20** Není nám to jedno: Benefiční koncert na pomoc Moravě **18:00** Sedmihlasky (49. díl): Či to koničky **18:05** Maminčiny pohádky (20. díl): Tři čaromocné svíce II. **18:15** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **18:35** Papež František: Můj život **19:25** Večeře u Slováka: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **21:10** V pohorách po horách (68. díl): Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **21:20** Pavel VI. – nepochopený papež **22:20** Tajemství skla **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Zambijský Bambo **0:05** Živě s Noe: Eva Pilarová **0:35** Etiopie: Naděje existuje na druhé straně **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (44. díl): Ilja Racek **6:55** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (141. díl): Tradiční lidová kultura – výkladní skříň státu **8:20** Lidé a město **9:05** Luboš Malina & Kateřina García na Folkových prázdninách **9:50** Poniky, Poniky **10:35** Biblická studna: s Janem Roskovcem **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Tomáš Kočko & Orchester na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:40** V pohorách po horách (46. díl): Touloucvy maštale – Českomoravská vrchovina **14:00** Živě s Noe: Hostem Krzysztof Zanussi **14:35** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok A **15:25** Zátrak v pralese **16:00** Naše Horní Lideč **16:50** Klapka s... (84. díl): Janem Vačlenou **18:00** Sedmihlasky (49. díl): Či to koničky **18:05** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **18:15** Likvidace lepy **18:25** Ruce Panny Marie **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: O kurzech „Manželské večery“ **21:40** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **22:05** Harmonické melodie: Benefiční koncert Pavly Flámové **23:15** Cenacolo: Svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **0:00** Kambodža pohledem zblízka **0:25** Živě s Noe: Hostem Krzysztof Zanussi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý – novinář a hudební publicista **7:00** Harfa Noemova: Operní melodie **7:30** Na půli cesty **8:00** Animované biblické příběhy: Eliáš **8:30** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **8:55** Sedmihlasky (49. díl): Či to koničky **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Galileo Galilei (1564–1642) **9:40** GOODwillBOY VII. (4. díl) **10:10** V posteli POD NEBESY (2. díl) **11:05** Noční univerzita: Radim Kuchař – Můj život s Bohem, nebo Boží život se mnou? **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou: Věříme karikatuře Boha? **13:35** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **14:05** Naše peníze, jejich osud **15:00** Odkaz předků (4. díl): Morávka **15:10** Až na konec světa **16:15** Strážnice žije! MFF Strážnice 2021 **18:05** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí **19:00** Na křídlech andělů **19:25** Chaplín dokonale dámu **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (24. díl) [P] **21:15** V pohorách po horách (81. díl): Stolové hory **21:30** Život nikdy nekončí **23:00** Jak potkávat svět (52. díl): s Annou a Jiřím Pospíchalovými **0:25** Letem jazzem (2. díl): Jazzové standardy **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (47. díl): Jan Royt – ikonograf, historik **6:55** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě – Porubě **7:15** Má vlast: Týnský chrám **8:15** Večeře u Slováka: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie **8:50** Cvrlikání (54. díl): Pavel Helan **10:00** Mše svatá [L] **11:10** Poutníci času (11. díl): S Jindřichem Štreitem **11:30** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 10. 8. 2021 **12:45** Dobrodružství před kamerou (24. díl) **14:05** Muzikanti hrajte: Valaška **15:10** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **15:40** Padající andělé **16:15** Život nikdy nekončí **18:00** Sedmihlasky (120. díl): Mám věneček, mám **18:05** Cirkus Noeland (34. díl): Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **18:30** Animované biblické příběhy: Eliáš **19:00** Strýček Emu (7. díl): Kopřiva **19:15** Chaplín obchodním příručím **19:50** Přejeme si... **20:05** Něco navíc **21:15** Slavnostní koncert Plzeňské filharmonie ke zvonuotevření plzeňské katedrály: Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje **22:30** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Tomáš Hanus **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Výpravy do divočiny: Afrika Dr. Emila Holuba **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 8. o 17:30 hod.: Doma je doma
(Kniha – obálka a čo sa skrýva pod ňou)

Aj keď elektronické čítačky a audioknihy zažívajú v súčasnosti obrovský boom, väčšina z nás nedá dopustiť na staré dobré tlačené knihy. Vôňa papiera a dotyk stránok môže pôsobiť upokojujúco. Najmä ak aj obsah povznáša ducha. To bol jeden z dôvodov, prečo aj TV LUX začala vydávať knihy. O ďalších dôvodoch, ale aj o knihách ako takých si povieme viac v relácii Doma je doma. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 10. 8. o 21:15 hod.:
CENACOLO: Exovci (dokument)

Tretie pokračovanie o komunite Cenacolo. Príbeh Romana z prvého dieľu série, ktorý komunitu opustil pred dva a pol rokmi. O jeho životných osudoch i o tom, čo si z komunity odniesol a ako zásady komunitného života uplatňuje dnes.

Streda 11. 8. o 16:05 hod.: Gu100 (Prosba a vďaka)

Poznáte čarovné slovíčka «prosim» a «dakujem»? Gu100 ich pozná tiež, ale aj tak má problém poprosiť niekoho o pomoc. Myslí si totiž, že je to trápne. V tejto relácii však zistí, že to tak vôbec nie je. Nenechajte sa ujst

našu reláciu, v ktorej nám tentokrát novú pesničku zaspieva naša kamarátka Daša Žabenská.

Štvrtok 12. 8. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy
 Priamy prenos modlitby svätého ruženca.

Piatok 13. 8. o 20:30 hod.:
Charles de Foucauld – Brat všetkých (dokument)

Život Charlesa de Foucaulda stvárnjuje cestu človeka plného životnej sily za duchovným bohatstvom. Charles de Foucauld ponúka svoj život ako symbol lásky a porozumenia všetkým ľuďom, ktorí hľadajú cestu k Bohu.

Sobota 14. 8. o 20:30 hod.:

Pius XII.: Pod rímskym nebom 2/2 (film)

Rím 1943. Mesto okupujú nacisti. Tisíce Židov sú v ohrození života. Vo Vatikáne, neutrálnom štáte na území Ríma, sa pápež Pius XII. urputne snaží uchrániť ho pred hladom a úplným zničením.

Nedeľa 15. 8. o 10:00 hod.: Svätá omša z Nitry – Kalvárie

Priamy prenos z Kostola Nanebovzatia Panny Márie.

Srdečne Vás zveme na **SVATOVAVŘINECKOU POUŤ NA SNĚŽKU v úterý 10. srpna 2021** na sviatok sv. Vavřince.

Program: 7.30 odchod od kostela sv. Petra za Špindlerova Mlýna po červené turistické značke přes Kozi hřbety • **9.30** žehnáni vody u Rennerovy studánky (prinesite si nádoby na vodu) • **12.00** pútní mše svatá na Sněžce.

Pro poutníky jsou připraveny *Kartičky poutníka*, do kterých mohou účastníci získat i razítko se sv. Vavřincem ze Sněžky. Pokračujeme v tradici, která sahá až do 17. století. Těšíme se na Vás!

Kontakt: Římskokatolická farnost, děkanství Vrchlabí, nám. Míru 287, 543 01 Vrchlabí 1 • tel.: 499 422 899 nebo 731 645 349
 • e-mail: kancelar@farnostvr.info • www.vikariatjilemnice.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. SRPNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 8.		PO 9. 8.		ÚT 10. 8.		ST 11. 8.		ČT 12. 8.		PÁ 13. 8.		SO 14. 8.	
Antifona	1028	1148	1708	1924	1708	1924	1741	1961	1091	1214	1106	1230	1708	1924
Žalm	783	881	786	884	786	884	786	884	783	881	785	883	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1709	1926	1708	1925	1742	1961	1091	1214	1107	1231	1708	1925
Antifony	1030	1149	1710	1926	1463	1646	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	813	914	813	914	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1710	1926	1463	1647	1743	1962	1095	1218	1111	1235	1710	1926
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1710	1927	1463	1647	1743	1963	1095	1218	1111	1235	1467	1652
Prosby	1033	1153	1711	1927	1711	1927	1744	1963	1095	1219	1111	1236	1711	1927
Závěrečná modlitba	709	800	1711	1646	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1467	1652
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	792	890	792	890	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1712	1930	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1713	1930	1713	1930	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	709	800	1711	1646	1463	1647	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 7. 8.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1714	1932	1714	1932	1746	1965	1101	1225	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1715	1932	1464	1648	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1715	1932	1715	1932	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1717	1934	1464	1648	1749	1968	1105	1229	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1717	1935	1464	1648	1750	1969	1105	1229	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1718	1936	1718	1936	1750	1969	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	709	800	709	800	1711	1646	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 8. 8. – 19. nedeľa
v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,4–8
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
 2. čt.: Ef 4,30–5,2
 Ev.: Jan 6,41–51

Pondělí 9. 8. – svátek sv. Terezie
Benedikty od Kříže

1. čt.: Oz 2,16b.17b.21–22
 Ž 45(44),11–12.14–15.16–17
 Odp.: 11a (*Slyš, dcero, pohled a naslouchej!*)
 Ev.: Mt 25,1–13

Úterý 10. 8. – svátek sv. Vavřince

1. čt.: 2 Kor 9,6–10
 Ž 112(111),1–2.5–6.7–8.9
 Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a půjčuje.*)
 Ev.: Jan 12,24–26

Středa 11. 8. – památka sv. Kláry

1. čt.: Dt 34,1–12
 Ž 66(65),1–3a.5+8.16–17
 Odp.: srov. 20a+9a (*Bůh bud veleben; on dal život naší duši.*)
 Ev.: Mt 18,15–20

Čtvrtek 12. 8. – nezávazná
památka sv. Jany Františky
de Chantal

1. čt.: Joz 3,7–10a.11.13–17
 Ž 114(113A),1–2.3–4.5–6
 Odp.: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 18,21–19,1

Pátek 13. 8. – nezávazná památka
sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Joz 24,1–13
 Ž 136(135),1–3.16–18.21–22+24
 Odp.: *Jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*
 Ev.: Mt 19,3–12

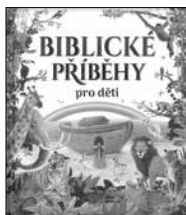
Sobota 14. 8. – památka
sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Joz 24,14–29
 Ž 16(15),1–2a+5.7–8.11
 Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
 Ev.: Mt 19,13–15

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2
 Ž 132(131),6–7.9–10.13–14
 Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
 2. čt.: 1 Kor 15,54–57
 Ev.: Lk 11,27–28

BIBLE PRO DĚTI

BIBLICKÉ PŘÍBĚHY PRO DĚTI
Ilustrace Diane Le Feyer • Z angličtiny přeložili Barbora a Dalibor Jiří Vikovi • Redigovala Iveta Poláčková • Editorka Kateřina Eliášová

Dvacet devět biblických příběhů ze Starého a Nového zákona. Tato kniha poslouží jako první vhodná Bible pro děti. Všechny příběhy jsou bohatě ilustrované a přeuvyprávěné pro malé čtenáře. Najdeme zde tyto příběhy: Stvoření světa, Noemova archa, Babylonská věž, Abrahám a Sára, Jákob a Ezau, Josef a jeho barevný plášť, Mojžíš v Egyptě, Mojžíš a Izraelité, Izraelité dobývají Jericho, První král Izraele, David a Goliáš, Král Šalamoun, Daniel a lvi, Jonáš a velryba, Vánoční příběh, Ježíš v chrámu, Ježíšův křest, Ježíš a jeho učedníci, Ježíš nasatí pět tisíc lidí, Ježíš chodí po vodě, Žena u studny, Dobrý Samaritán, Dira ve střeše, Ztracená ovce, Zacheus, Marnotratný syn, Jairova dcera, Vzkříšení Lazara a Velikonoční příběh.

*Nakladatelství Slovart, s. r. o.
 Váz., 195x225 mm, křídový papír, 256 stran, 299 Kč*

ŽIJEME S PŘÍRODOU

BYLINNÉ ČAJE A ESENCIÁLNÍ OLEJE K LÉČBĚ KAŽDODENNÍCH NEDUHŮ
Giulia Tedesco • Z itaštiny přeložila Andrea Jacková • Ilustrace Laura Zanetti, Mario Stoppele, Giulia Pianigiani a archiv Edizioni del Baldo • Odpovědná redaktorka Yulia Mamonova

Trpíte nespavostí nebo úzkostí? Nevíte, jak vyzrát nad nervozitou? Bojujete se špatným trávením, či máte oslabenou imunitu? Nebo snad toužíte po zdravější pokožce a silných vlasech? Zbavte se častého nachlazení a dalších onemocnění dýchacích cest.

Podpořte obranyschopnost a nastartujte zdravý metabolismus za pomoci receptů na bylinné odvary, výluhy a maceráty. Kromě receptů v této publikaci najdete také užitečný seznam léčivých rostlin včetně upřesnění místa výskytu bylin, období jejich sběru i léčivých vlastností a možných způsobů užití.

*CPress ve společnosti Albatros Media a. s.
 Brož., 135x190 mm, karton, 192 stran, 299 Kč*

NOVĚNY

NOVĚNA KE SVATÉ TEREZII Z LISIEUX
*Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ
 Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová*

Terezie z Lisieux je světicí celé církve, a přitom každá výpověď o Božím jednání v jejím životě ukazuje jen na nějaký moment. Z přemnohých textů od ní a o ní jsou vybrány do této novény střípky. V její škole obdivujeme zvláště chudobu srdce v jednoduchosti a lásce.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 36 stran, 35 Kč

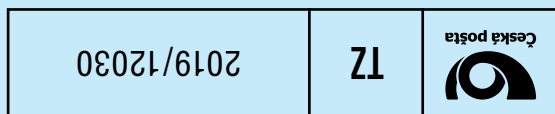

NOVĚNA SE SVATÝM ANTONÍNEM Z PADOVY
P. Antonín Forbelský • Editor a odpovědný redaktor Lenka Fojtíková

Novéna obsahuje úryvky ze světcova životopisu, krátké zamyšlení a závěrečnou modlitbu. Je určena nejen jednotlivcům pro soukromé použití, ale i rodinám a skupinám poutníků, mířícím na místa spjatá se sv. Antonínem z Padovy. Zvláštní pozornost je v knížce věnována poutnímu místu Svatý Antonínek na úpatí Bílých Karpat. Nihil obstat ke knížce udělil P. doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 100x145 mm, 48 stran, 69 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.